Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Rok II | Warszawa, dnia 15 sierpnia 1930 roku | Nr. 33

PRZEGLĄD MIĘSNY

TYGODNIK

ORGAN SYNDYKATU POLSKICH EKSPORTERÓW TRZODY I BYDŁA ORAZ POLSKIEGO ZWIĄZKU BEKONOWEGO

Adres Redakcji i Administracji: Krakowskie-Przedmieście 5. Telefon 336-56.

RACHUNEK BIEŻĄCY POWSZECHNY BANK ZWIĄZKOWY W POLSCE WARSZAWA

TREŚĆ NUMERU:

Rok II Warszawa, dnia 15 sierpnia 1930 roku Nr. 33

PRZEGLĄD MIĘSNY

TYGODNIK

ORGAN SYNDYKATU POLSKICH EKSPORTERÓW TRZODY I BYDŁA ORAZ POLSKIEGO ZWIĄZKU BEKONOWEGO

EUG. SZYSZKOWSKI.

HANDEL ZAGRANICZNY MATERJAŁEM RZEŹNYM I JEGO POCHODNEMI W II KWARTALE R. B.

W numerze Nr. 23 „Przeglądu Mięsnego" umieściliśmy sprawozdanie z obrotów zagranicznych materjałem rzeźnym za I kwartał r. b., kontynuując tą pracę, podajemy niniejszem sprawozdanie za II kwartał r. b.

Według danych G. U. S. obroty zagraniczne żywcem i mięsem przedstawiały się za okres m. kwietnia, maja i czerwca roku bieżącego i ubiegłego jak następuje:

ARTYKUŁ	PRZYWÓZ				WYWÓZ				SALDO	
	1929		1930		1929		1930		1929	1930
	q.	tys. zł.	q.	tys. zł.	q.	tys. zł.	q.	tys. zł.	tys. zł.	tys. zł.
I.										
mięsa wołowego .	4	1	—	—	154	11	335	59	10	10
„ cielęcego . .	—	—	—	—	22322	5348	42070	7948	5348	5348
„ wieprzowego	477	116	41	8	16678	4543	8433	964	4427	4419
„ baraniego . .	—	—	—	—	12	4	762	212	4	4
„ niew. i prep.	6	2	—	—	1298	517	334	23	515	515
bekonów	—	—	—	—	29348	11488	40504	13646	11477	11488
wędlin i szynek .	78	68	124	76	4345	1622	8429	2971	1554	1478
drobiu i zwierz. bitej	20	9	1	1	554	156	777	217	147	146
razem . . .	—	196	—	85		23689	—	26040	+ 23493	+ 23408
II.										
słoniny	10040	2292	3588	883	45	15	26	10	2277	873
szmalcu i tłuszczu poch. zwierzęc. .	48285	13144	28992	25501	92	29	68	20	13165	25481
razem . . .	—	15486	—	26384	—	44	—	30	— 15442	— 26354
III.										
bydła rzeź. sztuk	6	4	—	—	2783	1786	4375	2298	1782	2298
trzody chlew. „	3726	525	1954	300	242753	46345	130420	25573	45820	25273
gęsi i in. ptac. „	16164	75	6764	330	146226	254	195584	777	179	747
razem . . .		604	—	330		48385	—	28648	47781	28318
razem I, II i III gr.		16286		26799		72118		54718	55832	25372

Ogólno - światowa sytuacja gospodarcza w II kwartale r. b. kształtowała się **niekorzystnie dla interesów rynku produktów spożywczych.** Pogorszenie się ogólnych konjunktur gospodarczych i obniżenie się przedsiębiorczości handlowo - przemysłowej wyraziło się w dalszem upłynnieniu rynku pieniężnego (obniżenie dyskonta w wielu krajach). Zastój w przemyśle pociągnął za sobą **silny spadek cen su-**

rowców i wzrost bezrobocia. Zarówno pod wpływem zniżkowej tendencji na rynku surowców, jak i zmniejszonej siły nabywczej szerszych mas konsumentów — nastąpiło **pogorszenie warunków zbytu produktów spożywczych, w tej liczbie mięsa oraz tłuszczów.**

Przeważająca część polskiego eksportu mięsnego jest kierowana, jak to zresztą powszechnie wiadomo, na sąsiednie rynki **Austrji** i **Czechosłowacji,** otóż obydwa te kraje w okresie sprawozdawczym **znacznie straciły na swej wartości odbiorczej.** Ciężka sytuacja gospodarcza w **Austrji** przy **niebywale ostrej konkurencji innych dostawców trzody,** w tej liczbie i **Niemiec,** sztucznie popierających swój eksport na rynek wiedeński, **utrudniły zbyt towaru polskiego na tym rynku.** Podobnie i **Czechosłowacja,** ograniczając dowóz **bydła polskiego** do siebie, uniemożliwiła **większy zbyt nadwyżki rogacizny zagranicę.** Na uwagę zasługuje fakt **wyraźnego wzrostu pogłowia rodzimego** w obu wyżej wspomnianych krajach.

Z wyżej wyłuszczonych powodów, jak i sytuacji wewnętrznej, **stosunkowo wysokich cen trzody w kraju,** wywóz **żywca** w okresie sprawozdawczym **znacznie zmalał,** podczas gdy eksport **mięsa i jego wyrobów utrzymał się w poprzednich granicach.**

W porównaniu do analogicznego okresu czasu roku ub. **wzrósł wywóz mięsa cielęcego i wołowego,** zmniejszył się natomiast na skutek niekorzystnych konjunktur rynkowych **eksport wieprzowiny.** Silny wzrost cechował **wywóz mięsa baraniego,** które zaczyna coraz pewniej ugruntowywać się na rynku **francuskim.** Równie poważnie, w stosunku do 1929 roku **zwiększył się wywóz bekonów na rynek angielski,** jednakże przeciętna cena 1 q bekonu według danych G. U. S. wyniosła w roku ubiegłym **392 zł.,** zaś w roku bieżącym wszystkiego **337 zł..** W stosunku do I kwartału r. b., kiedy to cena 1 q bekonu równała się **382.7 zł.** nastąpił, jak widzimy, **poważny spadek cen** na rynku angielskim. Przyczyniła się do tego, oprócz sezonowej tendencji rynku odbiorczego, **silna konkurencja duńska** oraz **niedostateczne dostosowanie materjału bekonowego do potrzeb przemysłu.** Wobec niskiej opłacalności ziemiopłodów, tendencja rolników do spasania największej ich ilości wyraziła się między innemi **przetłuszczeniem trzody bekonowej.**

Należy zaznaczyć, że ostatni spis trzody chlewnej, w **Danji,** przeprowadzony 30. 6. r. b. wykazał niebywały wzrost pogłowia, co niewątpliwie wyrazi się **w dalszem zwiększeniu się predominacji produktu duńskiego w Anglji.**

Prawie dwukrotnie zwiększył się w II kwartale **wywóz wędlin i szynek,** przyczem przeciętna cena 1 q tych wyrobów wynosiła w r. 1929 **374 zł.** w r. 1930 — **353 zł.**

Nierozstrzygnięcie do tego czasu zagadnienia nadmiernego i szkodliwego **importu tłuszczów amerykańskich i holenderskich do Polski** — sprawiło, iż **wwóz szmalcu zwiększył się wybitnie.** W przewidywaniu mającej nastąpić podwyżki cła ochronnego, **hurtownicy zwiększyli dowóz tego towaru, licząc na zyskowniejszy jego zbyt, po wprowadzeniu wyższej stawki celnej.**

Wobec zmniejszenia się wywozu trzody chlewnej i jednoczesnego zwiększenia się **importu tłuszczów obcych** — saldo dodatnie handlu zagranicznego materjałem rzeźnym i jego pochodnemi w r. b. znacznie zmalało.

KONWENCJA WETERYNARYJNA MIĘDZY POLSKĄ A RUMUNJĄ

W dniu 23 czerwca b. r. podpisana została w Warszawie przez Polskę i Rumunję na miejsce starej z r. 1921 **nowa konwencja handlowa i nawigacyjna** oraz **konwencja weterynaryjna** z protokółem, dotyczącym przywozu zwierząt oraz surowych produktów zwierzęcych.

Nowa ta konwencja reguluje współżycie gospodarcze dwóch sąsiadujących z sobą i związanych węzłami sympatji i przymierza krajów, na ogólnych zasadach, stosowanych w ostatnich traktatach przez naszą politykę traktatową. Nie wchodząc w ścisłą analizę postanowień samej konwencji handlowej, postaramy się zaznajomić naszych czytelników jedynie z temi postanowieniami konwencji weterynaryjnej, które zmieniły dotychczasowy stan prawny obrotu handlowego zwierzętami i produktami pochodzenia zwierzęcego między Polską a Rumunją.

Wobec braku dotychczas konwencji weterynaryjnej między temi krajami, przywóz i przewóz zwierząt i produktów zwierzęcych z Rumunji do i przez Polskę był jak wiadomo **wzbroniony** i zgodnie z § 11 rozp. P. Prez. Rzeczp. z dnia 22 sierpnia 1927 (Dz. Ust. Nr. 77, poz. 673) wymagał w każdym poszczególnym wypadku **zezwolenia Ministra Rolnictwa.** Pod względem **przewozu** (tranzyta) Min. Roln. w ostatnich latach robiło wyjątki i w drodze indywidualnych zezwoleń przy ścisłem zachowaniu przepisów weterynaryjnych zezwalało na tranzyt przez Polskę bydła i trzody do **Austrji** i **Czechosłowacji,** jak również drobiu, skór, jelit, pierza i puchu do **Niemiec.**

Przywóz natomiast **żywej trzody i bydła do Polski** był prawie **stale zakazany** i jedynie w r. 1927 Rząd polski zezwolił na przywóz ściśle określonych transportów żywej trzody na bezpośredni ubój do rzeźni, położonych w większych skupieniach ludności robotniczej, z lepszem usprawnieniem aprowizacji tych centrów.

Obecna konwencja weterynaryjna opiera się na analogicznych zasadach. Dozwala i reguluje na podstawach wiedzy i nauki weterynaryjnej **przewóz** (tranzyt), odracza natomiast zawarcie **konwencji weterynaryjnej,** dotyczącej **przywozu** zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego.

Stanowisko swoje w tej sprawie wyjaśniają strony układające się w protokóle, dotyczącym pol-

sko - rumuńskiej konwencji weterynaryjnej w sprawie przywozu zwierząt w następujący sposób:

„Mając na względzie obecną sytuację między obydwiema Wysokiemi układającemi się Stronami w sprawie wymiany zwierząt, surowych produktów zwierzęcych oraz materjałów i przedmiotów, mogących służyć, jako przenośnik zarazy oraz ograniczone znaczenie, jakie ta wymiana posiada obecnie dla obu krajów, obydwie Wysokie układające się Strony zgodziły się na tymczasowe **odroczenie zawarcia konwencji weterynaryjnej dotyczącej przywozu zwierząt i produktów zwierzęcych.**

Jednakże obydwie Wysokie układające się Strony dają sobie wzajemne zapewnienie w sprawie przywozu zwierząt, surowych produktów zwierzęcych, jak również przedmiotów, mogących służyć, jako przenośnik zarazy z terytorjum jednej z Wysokich Układających się Stron na terytorjum drugiej strony, że postanowienia, przewidziane w ustawach i rozporządzeniach na obszarze jednej z Układających się Stron, będą stosowane w sensie jaknajwiększej lojalności, możliwej życzliwości oraz jedynie w celu zapewnienia ochrony weterynaryjnej zwierząt pochodzenia krajowego".

W ten sposób ujęta została sprawa **bezpośredniego obrotu handlowego artykułami hodowlanemi** między oboma Państwami; zaznaczyć jednak wypada, że charakter produkcji rolnej Polski i Rumunji mało daje prawdopodobieństwa, aby wzajemny eksport i import zwierząt i ich produktów odegrać mógł większą rolę w obrocie handlowym obu tych rolniczych krajów.

Przechodząc do zawartej konwencji weterynaryjnej zawierającej 14 artykułów, widzimy w art. 1, 2 i 3, że przewóz (tranzyt) przez terytorjum Polski lub Rumunji, pochodzących z terytorjum drugiej strony koni, osłów, bydła rogatego, owiec, kóz, świń i drobiu, jakoteż produktów, pochodzących z tych zwierząt, nie będzie przedmiotem żadnego uprzedniego lub specjalnego zezwolenia, ze strony Państwa tranzytującego, zostaje jednak ograniczony **do pewnych punktów granicznych.**

Artykuł 4 konwencji poleca zaopatrywać **w świadectwa pochodzenia i zdrowia** oraz **badać na granicy przez państw. lekarza weter.** zwierzęta przechodzące tranzytem; przyczem dla zwierząt jednokopytowych i bydła rogatego obowiązuje świadectwo jednostkowe, dla owiec, kóz, świń i drobiu świadectwa zbiorowe.

Również mięso, tłuszcze zwierzęce, smalec i wszelkie przetwory mięsne będą poddane **kontroli weterynaryjnej** na granicy Państwa tranzytującego (art. 5). Mięso i przetwory mięsne winny być zaopatrzone **w świadectwa miejsca pochodzenia i zdrowotności** oraz **oznakowane pieczęcią,** odbitą na dołączonem do przesyłki świadectwie.

Art. 6 postanawia, że surowe produkty zwierzęce w stanie świeżym mogą być również poddane **kontroli weterynaryjnej** na granicy; muszą jednak być zaopatrzone **w świadectwo wystawione przez państw. lek. wet.,** stwierdzające, że produkty te pochodzą ze zwierząt wolnych od zakaźnych chorób, mogących się przenieść przez te produkty na ludzi lub zwierzęta.

Następujące produkty będą dopuszczone do przewozu **bez świadectwa** i nie będą poddawane **ograniczeniom ze względów policyjno - weterynaryjnych:** łój, okrawki, wełna, pióra, jelita, gardziele, żołądki, pęcherze, pazury, skóry, szczecina, sierść, rogi, kopyta, kości, o ile artykuły te zostały poddane zabiegowi, uważanemu za dający dostateczne zabezpieczenie z punktu widzenia profilaktycznego. Pod temi samemi warunkami dopuszczony został przewóz: jaj, mleka, produktów mlecznych oraz szmat przeznaczonych do celów przemysłowych.

Ważne, a po części nowe przepisy zawiera art. 7. I tak: transporty zwierząt przewożone tranzytem winny być zaopatrzone w zezwolenia na przywóz **kraju przeznaczenia** lub w zezwolenie na przewóz **kraju przejmującego przesyłkę do dalszego przewozu**

Wagony podczas tranzytu winny być zaplombowane przez władze celne na stacji wejściowej kraju tranzytowego i w takim stanie będą przedstawione władzom celnym kraju przeznaczenia, lub kraju, przejmującego przesyłkę do dalszego przewozu.

Pewną nowością nie spotykaną np. w przepisach konwencji weterynaryjnej między Polską a Czechosłowacją, są dalsze postanowienia tegoż artykułu, które stanowią, że wagony, zawierające zwierzęta idące tranzytem, będą plombowane w sposób który da gwarancje, że zwierzęta nie będą mogły być ani **zamienione** lub **wyładowane.** Wszelkie przeładowanie lub wyładowanie jest zasadniczo zakazane.

Artykuły 8 i 9 dotyczą postępowania wrazie stwierdzenia w transporcie przy granicznem badaniu **zaraźliwej choroby zwierzęcej,** art. 10 obejmuje przepisy, jeśli wskutek obrotu zwierzętami zostałaby zawleczona jedna z zaraźliwych chorób zwierzęcych na terytorjum drugiego Państwa; przepisy te nie odbiegają od ogólnych postanowień, przewidywanych we wszystkich europejskich konwencjach weterynaryjnych. Zastosowane w danych wypadkach ograniczenia lub zakazy przywozu mogą być stosowane wyłącznie do terytorjów objętych chorobą i do terytorjów graniczących; przyczem jako terytorjum uważane są: w Rumunji — departamenty (judet), w Polsce — powiaty.

Artykuły 11, 12 i 13, dotyczą ogłaszania i wzajemnego sobie komunikowania stanu zaraźliwych chorób zwierzęcych przez Centralne Władze Weterynaryjne obu Państw.

Art. 14 określa, że czas trwania i wejścia w życie konwencji weterynaryjnej, będzie się pokrywał pod tym względem z przepisami konwencji handlowej; wówczas wszelkie spory w sprawie interpretacji lub zastosowania konwencji weterynaryjnej będą załatwiane stosownie do postanowień art. 31 kon. handlowej.

Powyższą konwencję uzupełniono jeszcze protokółem końcowym, precyzującym w 8 punktach postanowienia tejże konwencji; najważniejsze z nich są następujące:

punkt 6) Świadectwa wystawiane zgodnie z konwencją winny być zredagowane w **języku państwa wystawiającego** oraz zawierać tłumaczenie na **język francuski;**

punkt 7) Dla świadectw wystawianych zgodnie z konwencją, nie jest wymagana **wiza konsularna;**

punkt 8) Polska i Rumunja zobowiązują się, na czas trwania konwencji **nie podwyższać opłat za badania weterynaryjne na granicy,** obowiązujących w chwili zawarcia konwencji.

Powyższą konwencję weterynaryjną jako dalszą cegłę w budowie zachodnio - europejskiego usystemizowania sąsiedzkich stosunków weterynaryjnych Polski, przywitać należy z należytem uznaniem i życzyć Ministrowi Rolnictwa, aby dalsza praca w tym kierunku, a specjalnie w zawarciu umowy weterynaryjnej z **Austrją,** uwieńczona została równie pomyślnemi rezultatami.

j. k.

Dr. M. DALKIEWICZ.

WYCIECZKA CHŁODNICZA DO FRANCJI, BELGJI I ITALJI

(Ciąg dalszy).

Pierwszy postój nasz we Francji — zgodnie z ułożonym z góry planem — wypadł w Hawrze. Już u wstępu tego etapu podróży mogliśmy stwierdzić troskliwość i opiekę inicjatorów i głównych organizatorów naszej wycieczki, t. j. przedstawicieli „Societé Franco - Polonaise pour l'Importation" z panami: Konsulem Honorowym Rz. P. w Hawrze Romanem Winiarzem i dyr. Rabilloud na czele, którzy oczekiwali nas na dworcu i zajęli się osobiście ulokowaniem wycieczki w wspaniałym hotelu „Frascati", położonym tuż nad brzegiem morza i obliczonym na kieszenie amerykańskich miljarderów, dostępnym jednak dla nas z racji uprzedniej interwencji naszych zacnych opiekunów.

Zwiedzanie Hawru rozpoczęliśmy od chłodni portowej, stanowiącej własność konsorcjum „Antrepot Frigorifiques Vaugirard" w Paryżu. Chłodnia ta zbudowana w r. 1920 rozpoczęła swą działalność z początkiem r. 1922 a obliczona jest na pomieszczenie 70.000 ton towarów szybko psujących się, nadchodzących okrętami. Pojemność kamer chłodniczych wynosi 24.000 m. sześc. Potężne dźwigi wyładunkowe umożliwiają wyładowanie z okrętów na raz 600 ton towaru (przeważnie mrożonego mięsa), który krytymi korytarzami (pomostami) przedostaje się zapomocą ruchomej transmisji (zwykłego pasa szerokiego umieszczonego na rolkach) do obszernego przedsionka i stąd albo wprost do wagonów izolowanych celem dalszego transportu do dalszych okolic kraju albo do odpowiednich kamer chłodni. Wzdłuż transmisji umieszczone są w pewnych odstępach automatyczne wagi. Z transmisji przedostaje się mięso zapomocą systemu łańcuchowych dźwigów o bardzo prostej konstrukcji (zwykła pętlica z łańcucha zaciskająca się około kończyn tuszy) na cztery automatyczne stale krążące windy, które rozwożą je na odpowiednie piętra chłodni. Wyładowanie z okrętu do chłodni przy użyciu opisanego powyżej systemu transmisyj i dźwigów trwa zaledwie 3 minuty.

Urządzeń poszczególnych kamer nie będę opisywał, gdyż nie odbiegają one w niczem od normalnych wzorów, natomiast pozwolę sobie zwrócić uwagę na pewne szczegóły bardziej dla opisywanej chłodni charakterystyczne.

Bardzo praktyczne jest między innemi urządzenie ramp kolejowych, które mieszczą się w hali oszklonej szybami ciemno niebieskimi, aby promienie światła działały mniej intensywnie. Hala ta mieści się pod kamerami chłodniczemi, co pozwala na utrzymanie niskiej temperatury otoczenia. Jakkolwiek chłodzenie odbywa się na ogół systemem amonjakalnym, to jednak w kamerach przeznaczonych na przechowywanie artykułów wymagających niższych temperatur chłodzenie uskutecznia się za pomocą solanki i ochłodzonego powietrza z zastosowaniem odpowiedniej wentylacji normującej stan wilgotności powietrza w kamerach.

Jak już wyżej wspomniałem głównym artykułem przechowywanym w chłodni jest mięso mrożone, nadchodzące okrętami, wobec czego chłodnia posiada także urządzenie do dystrybucji mięsa przez hurtowników, którzy posiadają własne wynajęte kamery chłodnicze dla przechowywania zakupionego przez siebie towaru i towar ten sprzedają częściami detalistom. Do podziału tusz na części służą automatycznie działające (o popędzie elektrycznym) piły obrotowe (cyrkularki) oraz kilka automatycznych wag.

Naogół chłodnia ma charakter wolnocłowy, jednak część chłodni dzierżawiona przez hurtowników dla sprzedaży półhurtowej podlega normalnym przepisom celnym.

Chłodnia jest wprawdzie własnością prywatnego konsorcjum, jednak rząd francuski uznając jej użyteczność a raczej konieczność, zwłaszcza na wypadek wojny, przychodzi temuż konsorcjum z pomocą w ten sposób, że ministerstwo spraw wojskowych gwarantuje mu pewne minimum zysku, dopłacając w razie potrzeby odpowiedni zasiłek, o ile przewidziany zysk nie zostanie osiągnięty.

Trudno było wglądać w rentowność przedsiębiorstwa, prywatnego, sądząc jednak ze stanu zapełnienia chłodni należy przypuszczać, że nie ponosi ona żadnych strat a przeciwnie powinna być rentowna.

Wszystkie zwiedzane przez nas kamery zapełnione były prawie w całości towarem, głównie mrożonem mięsem. W obecności naszej wyładowywano olbrzymi statek, który przywiózł baraninę mrożoną z Patagonji. Oglądany przez nas materjał opowiadał na ogół typowi baraniny polskiej (stan średniego utuczenia; — bieżąca ówczesna cena półhurtowa wynosiła frs. 7.50).

Wołowe mięso mrożone, przeważnie pierwszorzędnej jakości pochodziło głównie z Argentyny i z Urugwaju. (Ćwierć mrożonego wołu waży przeciętnie około 65 kg.).

Jedna z kamer i to wielkich mieści wyłącznie narządy wewnętrzne rozmaitych zwierząt (wątroby, nerki, mózgi, jądra, jajniki i t. p.), opakowane bardzo starannie w skrzyniach drewnianych. Towar ten cieszy się szczególniejszem zainteresowaniem na rynku francuskim i uzyskuje bardzo wysokie ceny. Żałować należy że wszelkie

usiłowania Państwowego Instytutu Eksportowego, aby zachęcić nasz przemysł mięsny do zbierania i wywozu wspomnianych artykułów trafiają narazie w próżnię.

Jedna z największych kamer służy na skład warantowy dla rozmaitych artykułów jak masło, jaja, sery itp., inna dla owoców, jarzyn i konserw owocowych w naczyniach nie zamkniętych hermetycznie i t. p.

W chwili zwiedzania przez nas chłodni oczekiwano właśnie nadejścia okrętu z ładunkiem 600 ton bananów, na co przeznaczono dwie większe kamery chłodnicze.

Oprócz wyżej opisanej zwiedziliśmy dalej chłodnię należącą do konsorcjum „Alimentation Havraise". Jest to chłodnia starsza wybudowana przed wojną dla aprowizacji armji i ludności cywilnej. Zakład ten powstał w chwilach zapoczątkowania akcji chłodniczej we Francji a służył przed wojną głównie dla przechowywania mięsa mrożonego importowanego z krajów zamorskich. Mięso to rozprowadzano wagonami izolowanymi do dalszych okolic Francji, w której wspomniane konsorcjum posiada także swe składy i chłodnie. Wo wojnie wspomniana chłodnia została przerobiona i zmodernizowana, służąc do przechowywania rozmaitych produktów głównie normandskiego pochodzenia, jak jaj, masła, serów, bitego drobiu i t. p. Składy chłodnicze mieszczą około 10 miljonów jaj.

Bardzo praktyczny i ciekawy jest system chłodzenia jaj w tych składach przy pomocy olbrzymich poziomych kotłów (autoklawów). Chłodzenie odbywa się w próżni z zastosowaniem par wapiennych, bezwodnika węglowego i azotu, co wpływa na osuszenie powietrza i zapobiega rozwojowi drobnoustrojów gnilnych. W autoklawach wspomnianych układa się zbadane uprzednio, t. j. prześwietlone jaja, opakowane w specjalnych płaskich skrzyniach warstwami. Jeden autoklaw może pomieścić 500.000 jaj a chłodnia posiada ich pięć. Autoklawy umieszczone są w chłodni o temperaturze 0.5 — 1 st. C.

Nie mogąc w krótkiem swem sprawozdaniu zapuszczać się w szczegóły opisu konstrukcji tych aparatów, którą w bardzo szczegółowym wykładzie i za pomocą demonstracji przedstawił nam niezwykle uprzejmy dyrektor wspomnianego konsorcjum, pragnę jeszcze nawiasem dodać, że na nasze przybycie chłodnię udekorowano odświętnie flagami o polskich barwach narodowych.

Pobyt nasz w Hawrze uzupełniła konferencja w Izbie Handlowej, zwołana z inicjatywy pana Konsula Honorowego Winiarza, która pozwoliła uczestnikom wycieczki zaznajomić się z ogólną działalnością portu oraz miejscowych organizacyj kupieckich i dała sposobność do wzajemnej wymiany zdań (między innymi przyczynił się do tego referat p. dyr. Drozdowskiego na temat możliwości eksportowych Polski w dziedzinie produkcji rolniczej). Następnie uprzejmi gospodarze zorganizowali przejażdżkę po porcie demonstrując nam wszystkie urządzenia portowe ze szczególnem uwzględnieniem doków załadunkowych i wyładunkowych, stoczni do budowy i naprawy okrętów, bogatych, wypełnionych rozmaitymi egzotycznymi towarami magazynów i t. p. Szczególnem zainteresowaniem z naszej strony cieszyły się olbrzymie magazyny kawy oraz ich organizacja handlowa, magazyny szlachetnego drzewa (mahonie, cedry, hebany i t. p.) w klocach o pojemności wprost gigantycznej, wspaniale urządzone portowe dworce (poczekalnie) pasażarskie i towarowe, wreszcie urządzenie wewnętrzne — łącznie z maszynowem — największego francuskiego okrętu oceanicznego „Ile de France", który za dwie godziny miał wyruszyć do Ameryki. Mimo gorączkowych przygotowań do odjazdu kapitan nietylko zezwolił nam na szczegółowe zwiedzenie okrętu pod przewodnictwem bardzo uprzejmego oficera ale nadto przyjął nas w jednym ze wspaniałych salonów tego statku szampanem i zakąskami.

Bankiet urządzony przez Izbę Handlową w Hawrze, w którym wziął udział także przybyły z Paryża Radca Handlowy Ambasady Rz. P. w Paryżu pan Węcławowicz, był miłem uzupełnieniem naszego tam pobytu.

W bankiecie wzięli udział także przedstawiciele zarządu portu i marynarki handlowej francuskiej. Wygłoszone z obu stron toasty świadczyły o wzajemnej sympatji i zrozumieniu się. Z pobytu w Hawrze wynieśliśmy wspomnienie wdzięczności dla miłych gospodarzy, wiązankę bardzo silnych wrażeń turystycznych, a przedewszystkiem duży zasób praktycznych wiadomości.

Stwierdziliśmy pozatem niezbicie, że Hawr może w przyszłości odegrać dużą rolę w dalszym rozwoju eksportu polskiego mięsa do Francji.

C. d. n.

WZROST PRODUKCJI TRZODY CHLEWNEJ W AUSTRJI

Akcja austrjackich sfer agrarnych, poparta przez rząd, w kierunku podniesienia krajowej hodowli trzody wydaje pozytywne rezultaty, gdyż od dwuch lat Austrja partycypuje w rosnącym stopniu w dowozach świń na targi wiedeńskie.

Stanowi to poważną zachętę do dalszej akcji organizacyjnej, a sfery fachowe wysuwają potrzebę złączenia indywidualnych wysiłków na zasadach spółdzielczych. Wedle sprawozdania Austrjacko - Polskiej Izby Handlowej w Wiedniu mają być powołane do życia lokalne spółdzielnie dla hodowli i zbytu świń (Schweinezucht und Absatzgenossenschaften), które miałyby dostarczać rynkom odbiorczym towar większemi partjami. Spółdzielnie te, istniejące w każdej gminie i stanowiące pewnego rodzaju stacje zbiorcze dla dostarczanych przez producentów świń, łączyłyby się w związki krajowe, a te mają utworzyć naczelny organ, t. j. związek państwowy spółdzielni dla hodowli i zbytu trzody z siedzibą w Wiedniu analogicznie do duńskiego związku w Kopenhadze. Związek ten ma utrzymywać ścisły kontakt z większemi organizacjami konsumentów, dostarczając im towar wprost z wykluczeniem jakiegokolwiek pośrednictwa.

Należy dodać, że na wypadek wprowadzenia zasady licencjonowania handlu bydłem i mięsem w Austrji prawdopodobnie wyżej wymieniona organizacja uzyskałaby także w imporcie materjału rzeźnego z zagranicy poważny wpływ i mogłaby oddziałać hamująco na nasz eksport trzody chlewnej do Austrji.

W każdym razie mnoży się coraz dłuższy szereg zjawisk, wskazujących, że eksport polskiej trzody do Austrji będzie się stale kurczył i że musimy zawczasu znaleźć inne dogodne dla nas rynki zbytu.

(P. I. E.).

REGLAMENTACJA WYWOZU MIĘSA W ARGENTYNIE

(Z KOMUNIKATU POSELSTWA POLSKIEGO W BUENOS AIRES)

Ministerstwo Rolnictwa w Buenos Aires ogłosiło ostatnio Dekret tut. Rządu, dotyczący reglamentacji mięsa pochodzenia argentyńskiego. Tekst dekretu jest następujący:

„Pieczęcią „Argentyna" będzie opieczętowane mięso jakiegokolwiekbądź gatunku pochodzenia argentyńskiego. Mięso będzie pieczętowane przez personel państwowej inspekcji weterynaryjnej, w miejscach poniżej wymienionych: Mięso wołowe: na stronie zewnętrznej każdej połowy bydlęcia: 1) na karku, 2) na końcu przedniej nogi, 3) na piersi, 4) na pachwinie, 5) na kończynach tylnej nogi. Mięso baranie: na części zewnętrznej każdej połowy: 1) na przedniej nodze, 2) na piersi, 3) na pachwinie, 4) na pośladku. Mięso wieprzowe: na części zewnętrznej każdej połowy: 1) na głowie, 2) na przedniej łopatce, 3) na części brzusznej, 4) na pośladku. Jeśli chodzi o mięso poćwiartowane — należy pieczętować każdą część z osobna w miejscach widocznych.

Zwierzęta importowane do Argentyny, bez różnicy gatunków, mają być znaczone na lewej szczęce literą I, wypaloną żelazem. Jeżeli zwierzęta te są przeznaczone na rzeź, dla masarni lub innych zakładów, fabrykujących konserwy mięsne, mają być trzymane pod nadzorem weterynaryjnym, aż do chwili zabicia ich. Zwierzęta z wewnątrz kraju, muszą być legitymowane dokumentami, udowadniającemi ich pochodzenie. Przedsiębiorstwa powinny być zaopatrzone w odpowiednie lokale, przeznaczone dla mięsa obcego pochodzenia, w celu ułatwienia kontroli pochodzenia wymienionego w ustępie trzecim, o ile ma być przeznaczone do spożycia w kraju, ma nosić pieczęć owalną z następującym napisem „R. A. M. A." „Inspeccionado" (Republica Argentina Ministerio de Agricultura). Części wewnętrzne zwierząt, jak n. p. wątroba, nerki i t. d. pochodzące ze zwierząt nieargentyńskiego pochodzenia, mogą być przeznaczone do spożycia wyłącznie wewnątrz kraju.

W fabrykacji konserw mięsnych przeznaczonych na eksport pieczęć obecnie używana „R. Argentina. M. de A. Inspeccionado" będzie zastosowaną, jedynie w wypadku, gdy użyte do fabrykacji konserw mięso będzie pochodzenia wyłącznie argentyńskiego. Na rynkach sprzedaży bydła, inspekcja weterynaryjna, zastosuje odpowiednie środki w celu sprawdzenia pochodzenia bydła zakupionego przez chłodnie, w których specjalna inspekcja sprawdzać jeszcze będzie pochodzenia tegoż. Weterynarze okręgowi wykonujący inspekcje w odnośnych zakładach, winni po zbadaniu bydła, przeznaczonego na rzeź stwierdzić w wydawanych świadectwach kraj jego pochodzenia."

Ś. † P.

Andrzej Perski

kupiec-eksporter trzody i bydła w Ostrzeszowie

zmarł dnia 9 sierpnia b. r. w 53 roku życia

Tracąc w ś. p. zmarłym cenionego i zasłużonego członka składają stroskanej Rodzinie wyrazy serdecznego współczucia

Dyrekcja, Zarząd i Rada Nadzorcza
Syndykatu polskich eksporterów trzody i bydła
w Warszawie

DR. Z. PRZYBYŁKIEWICZ.

SYTUACJA NA RYNKU MIĘSNYM W STANACH ZJEDNOCZONYCH MOŻLIWOŚCI EKSPORTOWE POLSKI

Statystyki amerykańskie oceniają produkcję mięsa Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej w roku 1928 w sposób następujący:

1) Produkcja oszacowana, funtów ang.	16.955	milj.
2) Produkcja sprawdzona urzędowo, f. ang.	11.317	„
3) Produkcja niesprawdzona funtów ang.	5.638	„

Konsumcja mięsa w Stanach Zjednoczonych obliczana jest na podstawie uboju bydła w rzeźniach. Statystyki amerykańskie w ocenie konsumcji nie uwzględniają pozostałości mięsa w składach, uważając te ilości za skonsumowane. Ogólnie statystyka amerykańska ocenia konsumcję na *16.569 miljonów funtów angielskich.*

Z powyższego zestawienia statystycznego wynika, że nadwyżka produkcji mięsnej nad konsumcją wynosi w Stanach Zjednoczonych w roku 1928 — *386 miljonów funtów.*

Import mięsa do Stanów Zjednoczonych w 1928 roku statystyki amerykańskie oceniają jak następuje:

1) Bydło różne, nie clone, szt. 11,732	wart.	1.288.402 $
2) Bydło różne, clone, sztuk 523.988	„	20.228 218 „
3) Owce clone sztuk 21.802	„	188.053 „
4) Drób clony funtów ang. 1.504.883	„	379.793 „
5) Wieprze, clone f. ang. 3.619.887	„	318.500 „
6) Produkty mięsne a więc: mięso solone, szynki, boczki, wędliny, mięso w puszkach ct. cel. f. a. 183.248.663	„	35.632.206 „
7) Oleje i tłuszcze jadalne mięsne funtów angielskich 16.665.080	„	1.343.691 „

Odnośnie do pierwszych pięciu pozycyj importu wyłącznymi dostawcami do Stanów Zjednoczonych są *Kanada, Meksyk, Wyspy Virginia,* należące do Stanów Zjednoczonych oraz *Wielka Brytanja.*

Głównymi dostawcami produktów mięsnych natomiast są: *Kanada, Argentyna, Urugwaj, Nowa Zelandja i Wielka Brytanja.* Z krajów europejskich kolejne miejsca w eksporcie do Stanów Zjednoczonych zajmują:

Niemcy funtów angielskich	1.781.905	wart.	793.707 $
Austrja funtów angielskich	972.145	„	244.544 „
Rosja funtów angielskich	775.979	„	2.334.641 „

Pozostałe państwa europejskie eksportowały w 1928 roku do Stanów Zjednoczonych nieduże ilości mięsa, w tem *Polska i Gdańsk*

funtów angielskich 19.512 wart. 8.325 $

Niemal wyłącznymi dostawcami tłuszczów jadalnych i olejów są *Argentyna, Kanada, Australja i Nowa Zelandja.* Kraje europejskie nie eksportowały wogóle w 1928 roku tłuszczów jadalnych do Stanów Zjednoczonych.

Porównując produkcję w Stanach Zjednoczonych i import mięsa widzimy, że Stany Zjednoczone *importują ogromne ilości mięsa i produktów mięsnych mimo nadwyżki swej produkcji nad konsumcją,* wynoszącą *360 miljonów funtów angielskich.* Powyższe fakty stają się zrozumiałe po zbadaniu eksportu tych artykułów ze Stanów Zjednoczonych, który omówię w dalszym ciągu.

Przytaczam poniżej stawki celne importowe na odnośne artykuły wedle tekstu zrewidowanej w dniu 17 czerwca b. r. taryfy celnej Stanów Zjednoczonych:

1) Bydło, ważące mniej niż 700 funtów ang. sztuka 2 i pół centa od funta; ważące 700 funtów ang. i więcej sztuka 3 centy od funta.

2) Mięso wołowe i cielęce, świeże, chłodzone i mrożone 6 centów od funta.

3) Łój pół centa od funta.

4) Owce, barany i kozy 3 dol. od sztuki.

5) Baranina i kozina świeża, chłodzona i mrożona 5 centów od funta; mięso owcze świeże, chłodzone i mrożone 7 centów od funta.

6) Świnie 2 centy od funta. wieprzowina świeża, chłodzona i mrożona 2 i pół centa od funta; bekony, szynki i łopatki i inna wieprzowina przygotowana 3 i jedna czwarta centów od funta; szmalec i słonina 3 centy od funta.

7) Mięso renifera i inna dziczyzna (z wyjątkiem mięsa ptaków) świeże, chłodzone lub mrożone 6 centów od funta.

8) Ekstrakty mięsne łącznie z płynnymi 15 centów od funta.

9) Mięso świeże, chłodzone i mrożone, przygotowane lub spreparowane, gdzieindziej nieprzewidziane, 6 centów od funta, lecz nie mniej jak 20 proc. ad valorem.

10) Wędliny, kiełbasy, parówki 20 proc. ad valorem.

Stany Zjednoczone są *najpoważniejszym na świecie eksporterem mięsa* (a szczególnie produktów mięsnych oraz tłuszczów jadalnych). Szeroko rozwinięty przemysł dostosowany do przeróbki mięsa na wielką skalę, szeroko rozwinięta organizacja sprzedaży wyrobów tego przemysłu, powodują, że Stany Zjednoczone ogromny import bydła i produktów mięsnych reeksportują, jako produkty przemysłowe, przetworzone w kraju. Z ogólnego importu pozostają dla konsumcji Stanów Zjednoczonych te artykuły, które nie są produkowane w Stanach Zjednoczonych, a więc przedewszystkiem *wędliny.*

Eksport Stanów Zjednoczonych w 1928 roku przedstawia się następująco:

1) Woły sztuk	1.633	wartości	242.444 $
2) Krowy sztuk	4.504	„	413.262 „
3) Różne bydło	5.130	„	295.621 „
4) Wieprze	54.174	„	821.710 „
5) Owce	4.164	„	65.371 „
6) Drób f. ang.	565.947	„	324.590 „

7) Produkty mięsne a więc: szynki boczki mięso w puszkach, mięso solone, świeże, słonina i t. p.

funtów angielskich 398.325.821 wartości 67.722.495 $

8) Przetwory mięsne i tłuszcze oraz oleje mięsne jadalne

funtów angielskich 20.784.057 wartości 3.161.768 $

Odbiorcami pierwszych sześciu pozycji eksportu są *Meksyk i Kanada.* Państwa europejskie w roku 1928 nie importowały bydła ze Stanów Zjednoczonych. Zresztą import ze Stanów odbywa się przeważnie w celach hodowlanych.

Głównymi odbiorcami produktów mięsnych są:

1) W-ka Brytanja f. ang.	190.649.960	wart.	37.5	milj. $
2) Kuba f. ang.	39.611.082	„	6.2	„ „
3) Niemcy f. ang.	32.157.627	„	4.0	„ „
4) Kanada f. ang.	23.042.179	„	3.5	„ „
5) Włochy f. ang.	16.557.642	„	2.1	„ „
6) Holandja f. ang.	12.514.839	„	1.1	„ „
7) Polska i Gdańsk f. ang.	9.605.504	„	1.1	„ „

Wreszcie głównymi odbiorcami tłuszczów amerykańskich są:

1) W-ka Brytanja f. ang.	257	milj. wart.	33	milj. $
2) Niemcy f. ang.	203	„ „	26,5	„ „
3) Kuba f. ang.	86.5	„ „	10.7	„ „
4) Holandja f. ang.	66.2	„ „	8.6	„ „
5) Meksyk f. ang.	60.2	„ „	8.0	„ „
6) Włochy f. ang.	27,3	„ „	3.5	„ „
7) Polska i Gdańsk f. ang.	24.7	„ „	3.2	„ „

Polska hurtownia „White Eagle Wholesale Grocery Co., Inc." 146 — 163 Wallbout Market, Brooklin, N. Y.) sprzedaje bardzo wiele mięsa puszkowego do sklepów detalicznych polskich. Puszkę mięsa wołowego „Libby" hurtownia ta sprzedaje w cenie 23 centy. Ceny detaliczne wyższe są od tej ceny 10 — 20 proc.

Prócz tego hurtownia ta sprzedaje dużo mięsa wołowego firmy „Anglo" w cenie 21 centów za puszkę.

Mięso puszkowe „Libby" importowane jest z Argentyny, „Anglo" z Urugwaju".

Polska może również eksportować do Stanów Zjednoczonych mięso, raz ze względu na stale wzrastającą podaż tego artykułu na rynku wewnętrznym oraz ze względu na znaczną konsumcję tegoż rodzaju artykułów na rynku amerykańskim.

Należy zdać sobie sprawę, że dla znacznej nadwyżki produkcji zwierząt i mięsa nad konsumcją w Polsce w pierwszym rzędzie w grę wchodzą i wchodzić winny *kraje europejskie*. Naturalnemi rynkami zbytu będą tutaj *Czechosłowacja, Austrja* (żywiec), *Niemcy, Francja, Włochy, Holandja* (mięso, wędliny), *Anglja* (bekony i szynki). Mimo to jednakowoż *nie należy zaniedbywać rynku amerykańskiego*. Preponderancja przywozu amerykańskiego do Polski, nad polskim wywozem do Stanów Zjednoczonych, oparta głównie na przywozie *bawełny* zmusza Polskę do szukania coraz nowych artykułów i dróg przeciwwagi temu stanowi rzeczy. Rynek amerykański jest w zasadzie dobrym rynkiem zbytu; jednakowoż wysoka stopa życiowa przeciętnego amerykanina, oraz wysokie wymagania kwalifikacyjne w dziedzinie weterynaryjnej wymagają ze strony eksporterów polskich w tym dziale *odpowiedniego przystosowania się do wymagań rynku*. Ten trud i ten wysiłek niewątpliwie się opłaci. Chłonność rynku amerykańskiego jest duża, a ponadto liczyć się należy z faktem istnienia w Stanach Zjednoczonych *dużych skupień polskich* (w Chicago np. mieszka Polaków więcej jak w Łodzi), którzy zakupno, polskich towarów uważają zawsze za pewnego rodzaju obowiązek.

Najlepiej nadają się z tego działu do eksportu do Stanów Zjednoczonych *wędliny*, które zdaniem miarodajnych czynników amerykańskich mogą mieć duże powodzenie ze względu na swą wysoką jakość.

Skomplikowane przepisy weterynaryjne, regulujące import mięsa i przetworów mięsnych do Stanów Zj. mam zamiar przedstawić w jednym z najbliższych numerów.

Juljan Gregorowicz, (Poznań).

PRZYMIERZE GOSPODARCZE PAŃSTW ROLNICZYCH

W związku ze zbliżającą się konferencją w Warszawie ministrów Rolnictwa państw bałtyckich i południowo - wschodnich, która obradować będzie nad sprawą porozumienia krajów rolniczych — otrzymujemy od p. **J. Gregorowicza** z Poznania następujące uwagi:

Zagadnienie nadprodukcji obecnie dlatego jest tak ważne, wywołało ono bowiem zachwianie równowagi gospodarczej w świecie. Istota tego zjawiska polega na tem, że na skutek zmniejszenia się spożycia ludności przedewszystkiem warstw rolniczych zachwiała się równowaga cen.

Ciężkie położenie rolnictwa państw z przewagą produkcji agrarnej jest tem trudniejsze do zwalczenia, ponieważ przesilenie pogłębia inicjatywa ekspansyjna ośrodków przemysłowych, których zbyt ujęty w szereg konwencyj, karteli i trustów międzynarodowych stanowi czynnik jednolitego oporu obniżania cen oraz rozwierania tak zwanych nożyc t. j. dysharmonja między cenami artykułów rolnych i przemysłowych. Pozatem z drugiej strony państwa o produkcji przemysłowej zdradzają ostatnio tendencję rozbudowywania warunków rozwoju dla własnej produkcji rolniczej przy pomocy ograniczeń importu płodów rolniczych, zamykając niejednokrotnie wszelki wywóz z granic swych agrarnych sąsiadów.

Nadmiar płodów rolniczych dzięki urodzajom lat ostatnich i dążność do intensyfikacji produkcji rolnej dla zwiększenia dochodu społecznego pogłębił troskę państw agrarnych o utrzymanie i zdobycie nowych rynków zbytu. I tu przyklasnąć należy inicjatywie *Rządu polskiego*, który wystąpił z propozycją porozumienia niejako sojuszu gospodarczego ośmiu państw o przeważającym charakterze produkcji rolniczej. Inicjatywa Rządu polskiego rozszerza bardzo znacznie ramy współpracy gospodarczej państw agrarnych od Bałtyku aż po morze Czarne i daje asumpt do rozwiązania nierozstrzygniętych dotąd problemów zbytu płodów rolnych wobec tak jasnych już dziś porozumień państw przemysłowych. Już sam fakt zainicjowania w tak ważnej sprawie chociażby niewiążących rozmów musi przynieść szereg pozytywnych wyników.

Inicjatywa Polski obejmuje przytem najwszechstronniejszych producentów rolnych od krajów klasycznej hodowli bydła aż po pola pszenicy rumuńskiej i kukurydzy bałkańskiej. I właśnie może w tej wszechstronności dążenia do porozumienia tkwią trwałe walory tego pięknego projektu. Projekt ten mógłby być pewnego rodzaju bronią ekonomiczną wobec Rzeszy niemieckiej, gdyż polityka gospodarcza Rzeszy radaby widzieć w Europie organizmy państwowe, wegetujące w anemji ekonomicznej. Polska zaś dowiodłaby, że dąży do współpracy tych państw, które dotkliwie odczuły posunięcia protekcjonizmu celnego min. Schiele'go, a które b. poważnie zastanawiają się nad zagwarantowaniem swych interesów eksportowych w przeciwnym bowiem razie nastąpi hyperprodukcja płodów rolnych, co może przekreślić wszelką planowość w polityce gospodarstwa rolnego.

INFORMACJE RYNKOWE

RYNKI KRAJOWE

WARSZAWA OD 3/8 DO 9/8 SIERPNIA.

Spęd: bydła rogatego 896 szt.; cieląt 750 szt.; baranów —; trzody chlewnej 2579 szt.

Mięso przywozowe ćwiart.: wołowe 2079 kg.; cielęce 9.748 kg.; baraniny 1.957 kg.; wieprzowiny 4.935 kg.

Ceny żywca w hurcie: bydło rogate: pełnomięsiste 1.20, wytuczone 1.40, chude 1.00, jałowizna 90; cielęta: 1.70; świnie: słoninowe 2.07, mięsne 1.82.

Ceny mięsa za 1 kg. Zady z uboju warsz.: bydło rogate I gat. 2.60, II gat. 2.40, cielęce 3.00; baranie —; wieprzowe 2.60, mięsne 2.40. Zady przywozowe: bydło rogate: I gat. 2.50, II gat. 2.35; cielęta 2.60, barany 2.60. Przody uboju warsz. bydło rogate: I gat. 2.70, II gat. 2.20, cielęta 2.40. Przody przywozowe: bydło rogate: I gat. 2.20, II gat. 2.00, cielęta 2.00.

SOSNOWIEC, OD 4 do 9 SIERPNIA.

Spęd trzody chlewnej 1223 szt., ceny 1.65 — 2.10 — 2.25 za 1 kg.

Tendencja słaba.

POZNAŃ, DNIA 5 SIERPNIA.

	Spęd	Ceny od	Ceny do
I. BYDŁO:			
A. WOŁY	85		
1) Pełnomięsiste, wytuczone		124	130
2) Mięsiste, tuczone młodsze		114	122
B. BUHAJE:	271		
1) Wytuczone, pełnomięsiste		122	126
2) Tuczone, mięsiste		114	118
C. KROWY:	139		
1) Wytuczone, pełnomięsiste		122	128
2) Tuczone, mięsiste		110	120
Miernie		60	70
D. JAŁOWICE:			
1) Wytuczone, pełnomięsiste		126	134
2) Tuczone, mięsiste		118	122
3) Nietuczone, dobrze odżywione		80	90
3) Nietuczone		106	112
4) Miernie odżywione		90	100
E. MŁODZIEŻ:			
1) Dobrze odżywione		86	90
2) Miernie odżywione		78	84
F. CIELĘTA:	696		
1) Najprzedniejsze cielęta wytuczone		152	160
2) Tuczone cielęta		144	150
3) Dobrze odżywione		136	140
3) Miernie odżywione		120	130
II. OWCE:	153		
1) Wytuczone, pełnomięsiste jagnięta		144	156
2) Tuczone starsze skopy i maciorki		130	140
III. ŚWINIE (tuczniki)	2232		
1) Pełnomięsiste od 120—150 kg. ż. w.		194	198
2) Pełnomięsiste od 100—120 kg. ż. w.		190	192
3) Pełnomięsiste od 80—100 kg. ż. w.		186	188
4) mięsiste ponad 80 kg. ż. w.		180	184
5) maciory i późne kastraty		170	178
6) świnie bekonowe		188	192

Przebieg targu normalny.

KRAKÓW OD 2 DO 8 SIERPNIA.

Spęd:	sztuk	Ceny od	Ceny do
buhaje	134	0.81	1.37
Woły	170	1.02	1.40
krowy	146	0.80	1.40
jałówki	115	1.00	1.42
cielęta	631	1.02	2.00
owce	1		
świnie	968	2.00	2.30
świnie bite		2.37	2.75

Przebieg targu: Bydło pochodziło przeważnie z targów okolicznych powiatów. Spędy słabe. Ceny utrzymane.

G D A Ń S K.

Gdański urzędowy targ bydlęcy z dnia 5 SIERPNIA.

(Ceny w guldenach za 50 kg. żywej wagi) (1 G. — zł. 1.73)

	Spęd	Ceny
A. WOŁY:	65	
a) wytucz., o najw. wart. rzeźnej 1. młodsze		41 — 43
b) pełnomięsiste 1. młodsze		37 — 39
2. starsze		28 — 30
c) mięsiste		—
d) miernie odżywiane		—
B. BUHAJE:	179	
a) młodsze, pełnom. o najw. wart. rzeźnej		40 — 42
b) pełnomięsiste lub wytuczone		34 — 36
c) mięsiste		30 — 33
d) miernie odżywiane		—
C. KROWY:	107	
a) młodsze, pełnom. o najw. wart. rzeźnej		34 — 36
b) pełnomięsiste lub wytuczone		28 — 32
c) mięsiste		20 — 22
D. JAŁÓWKI:		
a) pełnom., wytucz. o najw. wart. rzeźnej		41 — 43
b) pełnomięsiste		37 — 40
c) mięsiste		30 — 32
E. MŁODZIEŻ:		
a) miernie odżywiane		26 — 26
CIELĘTA:		
a) deppelendery		—
b) najlepiej tuczone ssaki		55 — 58
c) średnio tuczone ssaki		45 — 50
d) liche ssaki		25 — 30
OWCE:	551	
a) tuczone jagnięta i młodsze skopy		38 — 40
b) średnio odżywiane owce i skopy		33 — 35
c) mięsiste owce i skopy		25 — 28
ŚWINIE:	2166	
a) tłuste ponad 100 kg. żywej wagi		60 — 61
b) pełnomięsiste od 120 do 150 kg.		60 — 61
c) pełnomięsiste od 100 do 120 kg.		59 — 61
d) pełnomięsiste od 80 do 100 kg.		57 — 60
e) mięsiste od 60 do 80 kg.		
f) mięsiste poniżej 60 kg. ż. w.		
g) maciory		54 — 56

Przebieg targu normalny.

LWÓW, OD 2 DO 9 SIERPNIA.

Spędzono na targ: 27 buhajów, 443 krów, 20 jałówek, 855 cieląt.

Płacono za kg. żywej wagi: woły 1.05 — 1.25, krowy 0.90 — 1.30, jałówki 1.15 — 1.35, cielęta 1.80 — 2.30.

Ceny za 1 kg. mięsa: krowy 1.55 — 2.25, cielęta 1.50—2.30, świnie mięsne tuczone 2.15—2.40.

RYNKI ZAGRANICZNE

CZECHOSŁOWACJA

PRAGA, 11 SIERPNIA

W porównaniu z ubiegłym tygodniem dowóz świń z Polski do Czechosłowacji wykazał dalszy, jakkolwiek nieznaczny, wzrost, mniej więcej o 400 sztuk. W ciągu tygodnia sprawozdawczego dostawiono z Polski do Pragi 5493 szt., na prowincję 907 szt., razem 6.400 sztuk.

Ceny uległy nieznacznej zniżce: o 10—30 hal. Płacono za towar lekki polski Kc. 8.70—9.70, za towar ciężki Kc. 8.30—9.00

Dowóz bydła rogatego utrzymał się na poziomie zeszłego tygodnia. Do Pragi dowieziono 271 szt., na prowincję 155 sztuk, razem 426 sztuk. Płacono za bydło polskie: woły Kc. 6.20 — 8.00, buhaje Kc. 5.75 — 7.00, krowy Kc. 4.00—6.00.

Dowóz cieląt z Polski wynosił 5 wagonów. Ceny cieląt bitych Kc. 7.50 — 10.50.

AUSTRJA.

WIEDEŃ, DNIA 8 SIERPNIA.

Sprawozdanie z Hal Targowych.

Dowóz bitego towaru w ciągu tygodnia wynosił 13 wagonów świń, 9 wagonów mięsa wieprzowego, 26 wagonów cieląt i 9 wagonów mięsa wołowego.

Uzyskiwano za świnie bite z Polski szyl. 2.20 — 2.90, za cielęta z Polski szyl. 1.60 — 2.20. Tendencja na świnie spokojna, na cielęta nieco więcej ożywiona.

WIEDEŃ, DNIA 12 SIERPNIA

Sprawozd. z targu trzody chlewnej.

Dzisiejszy dowóz na targowicę wynosił 15.636 szt. świń, z czego 10.737 szt. mięsnych a 4.899 szt. tłuszczowych. W porównaniu z ub. tyg. spęd był mniejszy o około 500 sztuk.

Poszczególne kraje dostawiły:

Austrja	235	—
Węgry	377	1991
Jugosławja	951	2305
Rumunja	1.306	103
Polska	7.474	—
Niemcy	256	—
Danja	78	—

Dowóz z Polski zwiększył się w dalszym ciągu o blisko 300 szt. Również dowóz rumuński wykazuje przyrost o przeszło 300 sztuk towaru mięsnego. W towarze tłuszczowym należy zanotować zmniejszenie dowozu z Jugosławji o przeszło 700 sztuk.

Z powyższego spędu pozostało 2500 szt. niesprzedanych, z czego 1800 szt. tłuszczowych i 700 szt. mięsnych.

Przy słabej tendencji świnie mięsne zniżkowały o 5—10 gr. Również tłuszczowe były sprzedawane o 5 gr. taniej, a tylko tłuszczowe prima utrzymały się w cenie. Płacono za świnie mięsne polskie S. 1.65 — 2.25, za świnie tłuszczowe S. 1.70—1.75.

NIEMCY.

Ceny na 12 największych targach trzody.

(Od 4 do 8 sierpnia).

Ceny w R. M. za 50 kg. ż. w. Berlin — 68—70; Hamburg 62—63; Kolonja — 69 — 73; Dortmund — 68 — 71; Frankfurt n/M. — 69 — 71; Mannheim — 72 — 73; Stuttgart — 69—70; Monachjum — 65 — 74; Lipsk — 70; Drezno — 71—72; Wrocław — 63 — 64; Magdeburg — 69 — 72. Cena przeciętna — 68 — 70; w poprzednim tygodniu — 67—70.

BERLIN, DNIA 8 SIERPNIA.

Sprawozdanie z Targowicy Żywca.

Rynek trzody chlewnej mógł był wytrzymać nieco większy spęd. Wskutek tego żądano za towar nieco lepszych cen, które też płacono, jakkolwiek dość opornie. Ceny wszystkich prawie gatunków zwyżkowały w górnej wzgl. dolnej granicy, a rynek został wnet opróżniony. Towar doborowy wszystkich gatunków uzyskał ceny powyżej notowań.

Dowieziono na targowicę 7.492 szt. świń, oprócz tego 1502 szt. wprost do rzeźni oraz 113 szt. świń zagranicznych.

Notowano za 50 kg. żywej wagi:

świnie ponad	150 kg.	a)	Mk. 65 — 67
„	od 120 — 150 kg.	b)	„ 67 — 70
„	od 100 — 120 kg.	c)	„ 68 — 70
„	od 80 — 100 kg.	d)	„ 67 — 70
„	od 60 — 80 kg.	e)	„ 65 — 66
lochy		g)	„ 61 — 63

BERLIN, DNIA 11 SIERPNIA.

Sprawozdanie z Centralnej Targowicy Mięsnej.

Rynek mięsa wieprzowego miał przebieg spokojny; chude połówki, małe chude szynki i boczki cieszyły się szczególnym popytem. Rynek mięsa zagranicznego nie był zadawalający:

Płacono za 50 kg. bitej wagi:

a) za świnie uboju miejscowego	Mk. 86 — 93
b) za świnie uboju prowincjonalnego	„ 81 — 85
c) za świnie zagraniczne (lochy z Danji)	„ 66 — 67

DANJA.

KOPENHAGA, DNIA 8 SIERPNIA.

Oficjalne notowania targu mięsnego za towar pierwszorzędny (za 1 kg. w koronach duńskich, 1 kr. — zł. 2.30):

woły I-a 1.15 — 120, II-a 1.00 — 1.10, III-a 0.85 — 0.95; krowy młode I-a 0.95 — 1.05, II-a 0.80 — 0.90; krowy starsze I-a 0.65 — 0.70, II-a 0.50 — 0.60; cielęta I-a 1.20 — 1.25; II-a 1.05 — 1.15, III-a 0.80 — 0.90.

Świnie: Dowóz 2601 sztuk. Płacono za towar pierwszorzędny (ważony z głową i nogami):

świnie młode I-a 1.25 1.25 — 1.35, II-a 1.15 — 1.20; lochy I-a 0.70 — 0.80, II-a 0.50 — 0.60.

FRANCJA.

PARYŻ, DNIA 9 SIERPNIA.

Sprawozdanie z Centralnych Hal Targowych.

Rynek dostatecznie zaopatrzony, sprzedaż ożywiona. Cielęcina zwyżkowała o 0.20 frs. na wszystkie gatunki, natomiast baranina spadła o 0.50 frs. Ceny wołowiny i wieprzowiny z dnia wczorajszego utrzymały się bez zmiany.

Notowania we frankach franc. za 1 kg. mięsa (100 fr.—35 zł.):

wołowina w ćwiartkach	I-a	13.00 — 14.30
	II-a	11.50 — 12.90
	III-a	9.00 — 11.40
cielęcina	I-a	13.20 — 14.80
	II-a	11.20 — 13.10
	III-a	9.50 — 11.10
	II-a	12.00 — 14.90
	III-a	10.00 — 11.90
świnie bite		9.00 — 13.00
baranina	I-a	15.00 — 17.00

STRASBURG OD 22 LIPCA DO 2 SIERPNIA.

A. TARGOWISKO.

Sprzedano sztuk		ceny ca 100 kg. mięsa	prowenjencja
wołów	33	1220 — 1240	Francja
krów	39	1000 — 1320	„
byków	25	1040 — 1120	„
cieląt	571	1300 — 1500	„
trzody chl.	382	960 — 1120	210 z Italji reszta z Francji
owiec	46	1300 — 1560	Francja

B. RZEŹNIA.

Ogółem ubito sztuk		ceny I kat.	II kat.	III kat. mroż.
wołów	109	1240	1160	1080
krów	175			
byków	131			
cieląt	586	1280	1220	1100
trzody chl.	694	1040	1020	940
owiec	54			

Przeciętna waga: towar żywy 93, trzody chlewnej towar bity 76.

C. DOWÓZ TOWARU BITEGO.

Krów 54 szt.; cieląt 61 szt. (20 z Niemiec reszta Francja); owiec 11 szt. (Francja); trz. chl. 336 (Francja).

D. UWAGI.

Trzoda chlewna: Transporty z Włoch przybywają w dalszym ciągu, ze względu jednak na fakt, że towar włoski jest droższy od towaru miejscowego, którego podaż jest niewystarczającą, ceny wykazują tendencję lekko zwyżkową.

Bydło rogate: Tendencja słabsza, dowozy z Niemiec w dalszym ciągu obfite. Przybyło 304 sztuk żywego bydła i 20 szt. bitych.

WŁOCHY.

RZYM, 7 SIERPNIA.

Dowieziono na targ 756 szt. bydła i 268 szt. cieląt. Płacono w lirach włoskich za 1 kg. żywej wagi (100 L. — 46.69 zł.):

BYDŁO KRAJOWE: woły I-a 4.20 — 4.80, II-a 3.60 — 4.00; krowy I-a 3.80 — 4.40, II-a 3.20 — 3.70; cielęta 5.50 — 7.20.

BYDŁO WĘGIERSKIE I JUGOSŁOWIAŃSKIE: woły I-a 4.25 — 4.45, II-a 3.80 — 4.05; krowy I-a 3.80 — 4.00, II-a 3.50—3.70.

MEDJOLAN, DNIA 5 SIERPNIA.

W ciągu ubiegłego tygodnia spędzono na targ medjolański: bydła włoskiego 350 szt., węgierskiego 600 szt., rumuńskiego 200 szt., cieląt żywych 900 szt., cieląt bitych 1000 szt.

Płacono w lirach włoskich za 1 kg. żywej wagi:

BYDŁO WŁOSKIE: woły I-a 4.20—4.80, II-a 3.30—3.90; jałówki 3.80 — 4.60; krowy tłuste 3.20 — 4.00; chude 2.30 — 2.80; buhaje 3.60 — 4.30; cielęta 6.00 — 7.20.

BYDŁO ZAGRANICZNE: woły I-a 4.20 — 4.80, II-a 3.20 —3.80; jałówki I-a 4.00—4.60, II-a 3.40 — 3.80; krowy tłuste 3.20—3.90; buhaje 3.40 — 4.20.

Przebieg targu spokojny, ceny niezmienione.

AMERYKA.

CHICAGO, DNIA 9 SIERPNIA.

(Ceny rozumieją się w dolarach amer. za 1 cetnar amer. t. j. 45 1/3 kg.):

smalec na wrzesień	10.97½
smalec na październik	11.05
smalec na grudzień	10.97½
słonina	14.00
świnie lekkie	9.60 — 9.75
świnie ciężkie	8.85 — 9.35

WĘDLINY

CENY WĘDLIN W BUDAPESZCIE

(według danych konsulatu)

Ceny w pengö. 1 pengö 1.56 zł.

1. Kiełbasa wędzona 1-a	1 kg.	3.00—4.00
2. Kiełbasa wędzona 2-a		1.60—2.80
3. Kiełbasa myśliwska		3.20—4.00
4. Szynka wędzona surowa tylna miejscowa		3.60—5.00
5. Szynka wędzona surowa przednia miejscowa		3.20—3.40
6. Szynka wędzona surowa tylna z prowincji		3.20—4.00
7. Szynka wędzona surowa przednia z prowincji		2.80—3.40

CENY WĘDLIN W MEDJOLANIE.

(wg. danych konsulatu gen.)

Ceny w lirach włoskich 1 1 (jeden lir) = 46.78 groszy polskich.

1.	mortadela	12.50	16.—
2.	Salami	17.50	24.—
3.	Kiełbasa sucha Cacciatore (myśliwska)	18.—	25.— — 26
4.	Boczek solony	9.—	12,15
5.	„ wędzony	10.—	13.15
6.	a) Szynka surowa	16.—	28.30
	b) „ wędzona gotowana z kością	14.—	24.— — 25.
	c) „ prasowana	16.—	24.—
7.	a) Słonina	7.50	8.50
	b) „ wagonowo	6.50	—

CENY WĘDLIN W WIEDNIU.

(według notowań Marktamt der Stadt Wien).

Ceny w S. austr. 1. S. = zł. 1.25.

Ceny hurtowe:

1.	Serwulatki	2.90 — 3.35
2.	parówki	4.30 — 5.15
3.	mortadela	3.15 — 3.25
4.	kiełbasa paryska	3.40 — 3.60
5.	kiełbasa krakowska wyrabiana w Wiedniu	4.80 — 5.40
6.	kiełbasa polska wyrabiana w Wiedniu	4.40 — 4.60
7.	salceson zwykły	2.— — 2.45
8.	salceson lepszy	3.60 — 4.20
9.	salami węgierskie	9.25 — 10.—
10.	szynka gotowana (w detalu)	10.— — 12.—
11.	kiełbasy końskie	1.40 — 2.80

RYNEK BEKONOWY

OSTATNIE WIADOMOŚCI Z RYNKU ANGIELSKIEGO

Ceny bekonu na Giełdzie Londyńskiej w dniu 8-ym sierpnia.

		Za 1 cent. ang. w shl.
Bekon	irlandzki	96 —104
„	duński	87 — 94
„	szwedzki	84 — 91
„	holenderski	75 — 86
„	kanadyjski	92
„	estoński	78 — 83
„	łotewski	76 — 80
„	**polski**	**70 — 78**
„	rosyjski	70 — 77

W zeszłym tygodniu żadne zmiany w notowaniach na rynku angielskim nie nastąpiły. Duńskie bekony cieszyły się dobrym popytem po maksymalnych notowaniach oficjalnych. Polskie i Bałtyckie bekony znalazły dobry zbyt, zwłaszcza na Północy Anglji, lecz dla szwedzkich bekonów, a przedewszystkiem dla holenderskich tendencja była spokojna, przyczem akceptowano ustępstwa do 4 shl. poniżej cen oficjalnych.

Dowozy z Polski znacznie zmniejszyły się w ciągu ostatnich kilku tygodni, skutkiem niskich cen, otrzymywanych w tym czasie oraz z powodu żniw.

Przywóz z Kanady w dalszym ciągu jest skurczony, niewystarczający dla pokrycia zawartych kontraktów.

Ubój duński za ostatni tydzień wyniósł 99.000 sztuk
„ holenderski za ost. tydz. wyniósł 17.949 „
„ szwedzki za ost. tydzień wyniósł 11.800 „

Dostawy za zeszły tydzień przedstawiają się następująco:

Z Danji 47.169 bal. z których 24.657 bal. przybyło do Londynu.

Do Londynu przybyło	ze Szwecji	3.288 bal.
„ „ „	z Holandji	4.790 „
„ „ „	z Niemiec	104 „
„ **Anglji z Polski przybyło**		**3.546** „

Warunki prenumeraty: Miesięcznie — 4 zł.; kwartalnie — 12 zł.; półrocznie — 24 zł.; rocznie — 48

Cena ogłoszeń: $^1/_1$ str. — 350 zł.; $^1/_2$ str. — 175 zł.; $^1/_4$ str.; 90 zł.; $^1/_8$ str.; — 50 zł. Ogłoszenia drobne za wiersz 1 milimetrowy, szerokości 1 łamu 1 złoty. Ogłoszenia na ostatniej stronie o 50% drożej. Przy kilkorazowem ogłoszeniu rabat.

Wydawcy: Syndykat Polskich Eksporterów Trzody i Bydła oraz Polski Związek Bekonowy

Redaktor odpowiedzialny: JAROSŁAW LITWINOWICZ

Drukarnia Artystyczna, Nowy-Świat 47, tel. 35-80 i 35-83.